

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΚΑΛΥΒΙΤΟΥ

ΙΩΣΗΦ ΥΜΝΟΓΡΑΦΟΥ

ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ 15^η ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΤΗ ΙΕ΄ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετά τόν Προοιμιακόν, καί τό, Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τό, Κύριε
ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄ καί φάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε ἐπινεύσει θεϊκῆ, κόσμου τήν τερπνότητα Πάτερ, χαί-
ρων ἐξέφυγες, τότε προετίμησας, τῆς εὐρυχώρου ὁδοῦ, τήν στενήν
καί ἐπώδυνον, καί λίαν τραχεῖαν ὅθεν φροντιστήριον, ψυχῶν κα-
τέλαβες, θεῖον ἐνδυσάμενος σχῆμα, τῇ ἀποφυγῇ καί γυμνώσει, πάν-
των τῶν παθῶν θεομακάριστε.

Ξένην ἐπενόησας ζωήν, ξένον ἐπιτήδευμα φίλτρῳ, Χριστοῦ
νυττόμενος, οὗ τινος τήν ἄφατον, πτωχείαν ἔστερξας καί πυλῶσιν
ἀνέστιος, τῶν σῶν γεννητόρων, Πάτερ ἐκαρτέρησας, στένων θλιβό-
μενος ὅθεν χαρισμάτων ἐπλήσθης, καί τόν ἀναφαίρετον πλοῦτον,
τόν ἐν οὐρανοῖς ἐκληρονόμησας.

Φέρων ἐν χερσὶ τό ἱερόν, Πάτερ Εὐαγγέλιον τούτου, πληρω-
τῆς γέγονας, γεννητόρων ὑπαρξιν, ἀπαρνησάμενος, Ἰωάννη καί δά-
κρυσι, καί στενοχωρία, ὅλον διανύσας σου, τόν βίον Ὅσιε ὅθεν
παρακλήσεως θείας, καί διηνεκοῦς εὐφροσύνης, νῦν ἐπαπολαύεις
θεοδόξαστε.

Ἔτερα γ΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐκ παιδός Πάτερ Ὅσιε, τόν θεόν ἐπεπόθησας, καί τήν μαται-
ότητα κόσμου ἄπασαν, ὡς νουνεχῆς ἀπερῥάπισας, καί ἤρξω τό στά-
διον, τῆς μονήρους βιοτῆς, Ἰωάννη μακάριε ὅθεν ἔτυχες, τῆς ἐ-
φέσεως ὅλης ἧς ἐπόθεις, καί τῆς ἄνω κληρουχίας, διὰ πολλῆς τῆς
ἀσκήσεως.

Οὐ γονέων εὐγένεια, οὐ πατρίδος ἐμφάνεια, οὐ σαρκός εὐπάθεια καὶ οὐ χαύνωσις, ὅλως ἰσχύσαι δεδύνηνται, ἀλλ' ἔφερες Ὅσιε, τὰ ἐπίπονα σαυτῷ, ἐν καλύβη στενούμενος, καὶ ὠθούμενος, ὑπ' αὐτῶν τῶν μισθίων οἰκετῶν σου, Ἰωάννη θεοφόρε, κλέος ὀσίων καὶ καύχημα.

Τὴν ἀγάπην ἐδέσμευσας, ἣν ἐκτήσω μακάριε, πρὸς τοὺς σοὺς γεννήτορας καὶ μετέφερες, πρὸς τὸν θεόν ὃν ἠγάπησας, ἐκ βρέφους καὶ ἔσπευσας, ὑποστῆναι τὰ πολλά, τῆς ἀσκήσεως σκάμματα, καὶ τὴν στέρησιν, τῶν γονέων πατρίδος συγγενῶν τε, καὶ ἀπάσης προσπαθείας, ὡς μιμητῆς τοῦ Δεσπότη σου.

Δόξα... Ἦχος δ'.

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, τοῦ θεοφόρου Ἰωάννου, συνελθόντες ἐπαξίως εὐφημήσωμεν· οὗτος γάρ ἀξιέπαινος ἐραστής γενόμενος τῆς τῶν ἀζύγων βιοτῆς, τὰ πάντα ὡς μή ὄντα κατέλιπε, καὶ τὰ ἀεὶ διαμένοντα, ἐαυτῷ ἀπεθησαύρισεν· ὅθεν Εὐαγγέλιον κρατῶν καὶ μελετῶν, καὶ εὐαγγελικῶς τό ζῆν τελέσας, κληῖρον εἴληψε μετὰ Ὁσίων, καὶ Χριστῷ συμβασιλεύει τῷ θεῷ, καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ Προφήτης Δαβίδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τὰ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σέ γάρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας εὐδοκήσας θεός, ἵνα τὴν ἐαυτοῦ ἀναπλάση εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τό πλανηθέν ὀρειάλωτον εὐρών πρόβατον, τοῖς ὅμοις ἀναλαβών, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ· καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάφη Δυνάμεσι, καὶ σῶση θεοτόκε τόν κόσμον Χριστός, ὁ ἔχων τό μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν..., τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. γ' 1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ελογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σὺντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς δλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε' 15)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήγεται πανοπλία τὸν ζῆλον

αὐτοῦ, καὶ δπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐν-
 δύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρί-
 σιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα·
 ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει
 αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὖστοχοι
 βολίδες ἀστραπῶν· καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ
 σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφή-
 σονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης,
 ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς
 πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρη-
 μώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει
 θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μά-
 θετε δικαστὰὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλῆ-
 θους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ
 Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. δ' 7)

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας
 γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρη-
 ται. Πολιὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως,
 βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ
 ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ
 σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία
 γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας
 μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε
 χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ
 τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοί, ἰδόντες καὶ μὴ
 νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις
 καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλε-
 κτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν .

Ἦχος α΄.

Τόν ἐν ὁσίοις Ὅσιον Θεοῦ, καί ἐν ἀρεταῖς μέγιστον εἰ-
δήμονα, Ἰωάννην εὐφημήσωμεν· οὗτος γάρ ὁ ἀξιῦμνητος, ἔτι νε-
άζων τῷ σώματι, τῷ πνεύματι ἐπολιούτο, καί ἐπόθει τά κρείττο-
να· ὅθεν Εὐαγγέλιον κρατῶν καί μελετῶν, εὐαγγελικῶς αἰεὶ διε-
βιούτο, ὡς Θεοῦ ἐκ βρέφους γνήσιος ἐραστής, Ὃς δωρεῖται τῷ
κόσμῳ τὴν εἰρήνην, καί ἡμῖν, δι' αὐτοῦ δωρεῖται ἄφεςιν πταισμά-
των, καί τό μέγα ἔλεος.

Ἦχος β΄.

Ἀρνησάμενος κόσμον, καί τά ἐν κόσμῳ Ὅσιε, καί Εὐαγγέ-
λιον λαβών, εὐαγγελικῶς Χριστῷ ἠκολούθησας· καί ἐν καλύβῃ δι-
αιτώμενος, ὡς ἐν Παραδείσῳ μυστικῶς, τῇ ἄκρῃ σκληραγωγίᾳ τῆς
σαρκός, τόν βροτοκτόνον δράκοντα ἀπέκτεινας· διό ἐν οὐρανοῖς
αὐλιζόμενος, Ἰωάννη μακάριε, αἴτησαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ΄.

Τό τοῦ Χριστοῦ ὡς ἔχων Εὐαγγέλιον, εὐαγγελικῶς τόν βίον
ἤρξω, Ἰωάννη μακάριε· τὴν γάρ τῶν Ἀκοιμήτων ἱεράν Μονήν, ὅ-
λη προθυμία σου καταλαβών, τόν ἀγγελομίμητον ἠσπάσθης βίον
ἀγαλλόμενος· καί τό τρόπαιον κατά τοῦ παλαμναίου ἔστησας, ἔ-
χων βοηθοῦντά σε τόν Ποιητὴν καί Κύριον τῶν ἀπάντων, ὃν
ἰκέτευε θεομακάριστε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Νέος ὢν τῷ σώματι, ὁ πολὺς τῇ χάριτι καί τῇ ἀσκήσει, Ἰ-
ωάννης ὁ θεομακάριστος, οὗτος ὡς νεάζων ἀληθῶς, νέαν εὔρε τρί-
βον τῆς ἀσκήσεως, ξένην τε καί ἀπαράμιλλον τοῖς ἀρχαίοις Ἀ-
σκητῶν Πατράσι· οὗτος τόν Θεόν ὅλως ἀγαπήσας, τὴν τῶν γεννη-
τόρων σχέσιν, πάρεργον κατεῖχε καί ἀπέβλεπε, καί οὕτως χαίρων
ἔλεγε· Δόξα Κύριε τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Ἰωάννη καλυβίτα μακάριε, χαῖρε καί εὐφραίνου ὁ Θεὸς γάρ εὐηρέστησας ὅθεν ὡς ἰσάγγελος τῷ βίῳ καί τῷ τρόπῳ, τοῖς Ἀγγέλοις συναυλίζῃ ἀενάως, καί σύν αὐτοῖς παρίστασαι τῷ Κτίστῃ, πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων τὴν σεβάσμιον.

Καί νῦν... Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, θεοτόκε Παρθένε, καί δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τό τεῖχος τό ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καί καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἀγάπην Θεοῦ πεπλουτηκῶς, ἔξω κόσμου γέγονας, καί τόν ζυγόν ἐπωμάδιον, λαβὼν οὐκ ἔστερξας, ὀπισθοδρομῆσαι, Ἰωάννη Ὅσιε, ἀλλ' ἔχων Εὐαγγέλιον ἅγιον, χερσίν οὐκ ἔλιπες, μελετᾶν τὰ τούτου λόγια, καί στηρίζων, ἑαυτόν τῷ Κτίστῃ σου.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Ἀκτιῖσι τοῦ Πνεύματος σοφέ, φωτισθεῖς ὑπήνεγκας, τὴν τῆς καλύβης στενότητα, καί τὴν δυσχέρειαν, πᾶσαν τῶν μισθίων, οἰκετῶν σου Ὅσιε, ἀλλ' εὖρες ἀντὶ τούτων ἀπόλαυσιν, τὴν διαμένουσιν, εἰς αἰῶνα τόν ἀπέραντον, μετ' Ἀγγέλων, νῦν συναγαλλόμενος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τόν Κύριον.

Ἀηλόνητος ὤφθης ἐν τρισίν, ἔτεσι τηκόμενος, πρό τοῦ πυλῶνος τοῦ οἴκου σου, ὅλως ἀγνώριστος, πένης καί ἐπαίτης, πᾶσι γινωσκόμενος, ἀλλ' ὤφθης ἐν τῷ τέλει ἰσάγγελος, ἀνακαλύψας σου, τῇ μητρὶ τὰ κεκρυμμένα σου, Ἰωάννη, καί τό ζῆν κατέλιπες.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, Ἰωάννη καλυβίτα μακάριε, τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου αὐτήκοος γεγονώς, ἔργῳ ταύτην ἐτήρησας, ὡς υἱός φωτός, καί πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καί χάριτος ὅθεν ἐκ δυνά-

μεως εἰς δύναμιν ἀναγαγών, τόν ζητοῦντά σε ὀλέσαι δελεάσμα-
τι, τόν αὐτόν σύ ὤλεσας καί κατήσχυνας, τῇ ἀηττήτῃ τοῦ Χρι-
στοῦ δυνάμει ἀγιώτατε, ᾧ μή παύση πρεσβεύων ὑπέρ ἡμῶν, τῶν
τήν μνήμην δοξαζόντων σου.

Καί νῦν... Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σύ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τόν
καρπόν τῆς ζωῆς. Σέ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τοῦ
σοῦ Ὁσίου, καί πάντων τῶν Ἀγίων, ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ἐκ βρέφους τόν Κύριον, ἐπιποθήσας θερμῶς, τόν κόσμον
κατέλιπες, καί τά ἐν κόσμῳ τερπνά, καί ἤσκησας ἄριστα· ἔπη-
ξας τήν καλύβην, πρό πυλῶν σῶν γονέων· ἔθραυσας τῶν δαιμό-
νων, τάς ἐνέδρας παμμάκαρ· διό σε Ἰωάννη Χριστός, ἀξίως ἐ-
δόξασεν.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον.

Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καί Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήρι-
ον, διά σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπί γῆς πεφανέρωται· Θεός ἐν ἀσυγ-
χύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καί Σταυρόν ἐκουσίως ὑπέρ ἡμῶν κα-
ταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τόν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θα-
νάτου τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καί Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν α΄Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τήν Σοφίαν καί Λόγον.

Τούς ἀγῶνας καί πόνους τούς σούς σοφέ, νοερῶς θεωροῦν-
τες πάντες πιστοί, πάσης κατανύξεως, τάς ψυχάς νῦν πληρούμε-
θα· καί πρός θείους ὕμνους, καί δόξαν καί ἄινεσιν, τοῦ Δεσπό-
του τῶν ὄλων, πανεύφημε Ἄγιε, πόθῳ ἐγκαρδίῳ, ἑαυτούς συγκι-
νοῦμεν, ὡδαῖς εὐφημοῦντές σε, καί πιστῶς ἐκβοῶντές σοι, Ἰωάν-
νη πανένδοξε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τήν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα...Τό αὐτό. Καί νῦν...Θεοτοκίον.

Τήν Σοφίαν καί Λόγον ἐν σῆ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως
Μήτηρ Θεοῦ, ἀφράστως ἀπενύησας, τόν τά πάντα ποιήσαντα· καί
ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τόν πάντα κατέχοντα· καί ἐκ μαζῶν ἐθήλα-
σας, τόν κόσμον ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε,
ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρό προσώ-
που τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε Ἄγνη, τήν σήν βοήθει-
αν τότε παράσχου μοι· καί γάρ δύνασαι, ὅσα θέλεις Πανάχραντε.

Μετά τήν β΄Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τήν ὠραιότητα.

Τήν ματαιότητα, κόσμου κατέλιπες, ἀνταλλαξάμενος, πλού-
του τοῦ ῥέοντος, τόν ἀδιάρρηστον σαφῶς, καί μένοντα Ἰωάννη·
ὅθεν μετά πάντων σε, τῶν Ἁγίων δοξάζομεν, καί πανηγυρίζομεν,
εὐλαβῶς ἐν τῇ μνήμῃ σου, αἰτούμενοι εὐρεῖν ταῖς εὐχαῖς σου,
Πάτερ τό μέγα ἔλεος.

Δόξα...Τό αὐτό. Καί νῦν...Θεοτοκίον.

Ἄκατανόητον, καί ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα, Θεοχαρί-
τῳτε, τό πεπραγμένον ἐπί σοί, φρικτόν μέγα μυστήριον· τόν γάρ
ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράν-
των αἱμάτων σου· Ὅν πάντοτε Ἄγνη ἐκδυσώπει, τοῦ σῶσαι τάς
ψυχάς ἡμῶν.

Μετά τόν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τό προσταχθέν μυστικῶς.

Τόν οὐρανῶσαντα τήν γῆν ἐνθέοις ἔργοις, καί ὑποδείξαντα ἡμῖν θεοῦ τήν τρίβον, τόν ἰσάγγελον λέγω θεῖον Ἰωάννην, τόν λάμπαντα ἐν ἀσκήσει ὑπερφυῶς, καί δείξαντα τοῖς ἀνθρώποις νέαν ὁδόν, τοῦτον πάντες αἰνέσωμεν, τόν δοξασθέντα ἐκ θεοῦ, καί τόν θεόν δοξάσαντα, ἐν πολλοῖς ἀγωνίσμασιν.

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκίον. "Ὁμοιον.

Τό προσταχθέν μυστικῶς λαβῶν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σιηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῆ ἐπέστη, ὁ ἄσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ Ὁ κλίνας τῆ καταβάσει τούς οὐρανοῦς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί. Ὁν καί βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζων σοι. Χαῖρε, Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τό α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ...

Πᾶσα πνοή...

Εὐαγγέλιον ὀσιακόν.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. (κεφ. ια'. Στίχ. 27-30).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς. Πάντα μοι παρε-

Μετά τόν ΝΨαλμόν.

δόθη...

Δόξα... Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου...

Καί νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου...

Εἶτα τό Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β'.

Ἰωάννη θεοφόρε μακάριε, ἡ δόξα τῶν Ὁσίων, τό κλέος τῶν Πατέρων, ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε ἡμᾶς, ἐκ παντοίων κινδύνων καί θλίψεων, ὅτι σοῦ ἐσμέν ποιμνιον.

Ὁ Ἱερεὺς. Σῶσον ὁ θεός τόν λαόν σου...

Ὁ Χορός. Κύριε, ἐλέησον. ιβ'.

Ὁ Ἱερεὺς. Ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς καί φιλανθρωπία...

Ὁ Χορός. Ἀμήν.

Οἱ Κανόνες, ὁ Κανὼν τῆς αἰσθητικῆς καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἢ Ἁκροστιχίς

Πτωχ(όν πα)θῶν με δεῖξον εὐχαῖς σου μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ῥοδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε.

Πλουτισθεῖς ταῖς θεΐαις ἀρεταῖς, πλούτου κατεφρόνησας, τοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ ἔτυχες· διό με πτωχεύσαντα, θεΐας γνώσεως, καταπλούτισον χάριτι, ὅπως σου ὑμνήσω, Πάτερ πολιτεΐαν τὴν ἰσαγγελον.

Τόν ζυγόν Κυρίου τόν χρηστόν, μάκαρ ἐκ νεότητος, σὺ ὑπελθὼν ἀσκητικοῖς καλαΐσμασιν, ἐχθρόν ἐταπείνωσας, τὴν ταπείνωσιν, τοῦ Χριστοῦ ὀπλισάμενος, δι' ἧς ἀνυψώθης, ὕψος Ἰωάννη πρὸς οὐράνιον.

Ὡς ὀδεύσας τρίβον τὴν στενὴν, θλίψεσι καὶ δάκρυσι, καὶ στεναγμοῖς καὶ κακουχίαις Ὅσιε, πρὸς εὐρυχωρότατον, πλάτος ἔφθασας, εὐρηκῶς τό κατάλυμα, ἄξιον τῶν πόνων, Πάτερ Ἰωάννη ἀξιόλασσε.

θεοτοκίον.

Χαλεπαῖς παθῶν ἐπιβουλαῖς, Κόρη χειμαζόμενος, καὶ προσβολαῖς ἀμαρτιῶν κλονούμενος, σοῦ πρὸς τὴν ἀκοίμητον, καὶ ἀήττητον, προστασίαν Πανύμνητε, πόθῳ καταφεύγω· οἴκτειρόν με σῶσον Ἀειπάρθενε.

Καταβασία. Χέρσον ἀβυσσοτόκον...

Ῥοδὴ γ'. Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος.

θυμίαμα πανεύοσμον, τῷ Κυρίῳ Ὅσιε, τὰς σὰς εὐχὰς προσήγαγες, ἅς ὠσφράνθη καὶ προσεδέξατο, Ἀσκητῶν ὀμηγύρει κατατάξας σε.

Ῥοδῆς θαῦμα μέγιστον, τὰς καρδίας Ὅσιε, τῶν εὐσεβῶν ἐκπληττον, πῶς πυλῶσι προσεκαρτέρησας, γεννητόρων πτωχεύων καὶ θλιβόμενος.

Νομίμως ταῖς δεήσεσι, καὶ νηστεΐαις Ὅσιε, προσκαρτερῶν ἀπάθειαν, ἐστολίσω σαρκὸς φρονήματα, ταπεινώσας ἰσχύϊ Θεοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Μυρίπνοον ὡς ῥόδον σε, ἐκ κοιλάδων ἄχραντε, ὁ καθαρὸς ἐξεύρατο, καὶ ἐν μέσῳ σου κατεσηήνωσεν, εὐωδίας πληρώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Καταβασία. Τὸ στερέωμα...

Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοῦ κόσμου τὰ τερπνά, ἐκ καρδίας μισήσας, καὶ μόνον τὸν θεόν, ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσας, τὴν ἄσκευον καλύβην σου, εὐσημόν τε ἀπέδειξας, οὐρανίαις δέ, ταῖς θεωρίαις σχολάζων, ὡφθης ἄγγελος, μετὰ σαρκὸς βιοτεύων· διὸ σε γεραίρομεν.

Δόξα... Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Πλοῦτον ἐπίκηρον, καὶ δόξαν ῥέουσαν, λιπῶν οὐράνιον, ὄλβον ἀπέιληφας, καὶ κλέος Πάτερ ἀληθῶς, αἰωνίζον μακάριε· ὄθεν μακαρίζομεν, τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν, καὶ πανηγυρίζοντες, ἐν αὐτῇ ἐκβοῶμέν σοι· Πρὸς Κύριον μνημόνευε ἡμῶν, ὡς ἔχων Ἰωάννη παρρησίαν.

Καὶ νῦν... θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Ὡς ἀγεώργητος, Παρθένε ἄμπελος, τὸν ὡραιότατον, βότρυν ἐβλάστησας, ἀναπηγάζοντα ἡμῖν, τὸν οἶνον τὸν σωτήριοι, πάντων τὸν εὐφραίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὄθεν ὡς αἰτίαν σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, αἰεὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

ᾠδὴ δ΄. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ἐν ῥάκεισι, πενιχροῖς θησαυρὸς ἐγκρυπτόμενος, ὠράθης θεόπνευστε· θείαν στολήν γάρ ἠγάπησας, καὶ ἀμφιασάμενος, εἰς τὸν νυμφῶνα τὸν ἄνω εἰσελήλυθας.

Δεξάμενος, τὸν οὐράνιον σπόρον θεόπνευστε, καρδίας ταῖς αὐλάξι, στάχυν τερπνὸν ἐγεώργησας, τὸν νοῦν διατρέφοντα, τῶν ὑμνητῶν σου ὁσίως μιμουμένων σε.

Ἐπέμενες, στενωτάτη καλύβη θεσπέσιε, πτωχός ἄλλος Λάζαρος, ἐθελουσίως γενόμενος· ὄθεν ἀναπέπαυσαι, τοῦ Ἀβραάμ νῦν ἐν κόλποις Πάτερ ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ἰθύνόν μου, τῆς ψυχῆς τάς κινήσεις Πανάμωμε, πρὸς θεῖα προστάγματα, τοῦ ἐκ γαστροῦ σου ἐκλάμφαντος, ζάλης λυτρούμενη με, τῶν ἐν τῷ βίῳ σκανδάλων μεσιτεῖαις σου.

Καταβασία. Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς...

Ῥδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Ξένος τῆς γῆς, τῶν ἠδέων ἐγένου, ξένος οἰκειῶν, ξένος γεννητόρων οἰκεία γνώμη, καὶ ἐγκρατεῖα σεαυτὸν ἐκκαθάρας, ὠκειώθης τῷ Παντοκράτορι, Πάτερ Ἰωάννη, πτωχεύσας τῷ πνεύματι.

Οἶκον σεαυτὸν, τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἀποτελέσας, ἔστερξας στενούμενος τῇ καλύβῃ, θείαις μελέταις τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίρων, καὶ τό κάλλος θεοῦ τό ἄρρητον, Πάτερ Ἰωάννη, αἰεὶ φανταζόμενος.

Νόμου θεοῦ, πληρωτῆς ἀνεδείχθης, μηδέν προκρίνας, τούτου τῆς ἀγάπης θεόφρον Πάτερ· οὐκ ἀδελφῶν γάρ, οὐ γονέων σε φίλτρον, οὐδέ πλοῦτος οὐδέ ἀξίωμα, οὐδέ τῆς σαρκὸς ἠδονὴ κατεχαύωσεν.

Θεοτοκίον.

Ἐμμανουήλ, τῶν ἀπάντων Δεσπότην, τίκτεις ἀφθόρως, μείνασα παρθένος καὶ μετὰ τόκον, Παρθενομητορ· Ὅν ἀπαύστως δυσώπει, ἐπηρείας ἐχθρῶν λυτρώσασθαι, τοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην, τὴν σὴν καταφεύγοντας.

Καταβασία. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας...

᾿Ωδή ς´. ᾿Εν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

᾿Υπερήφανον ὄφιν κατέβαλες, ταπεινοφροσύνης τοῖς ὀπλοῖς μακάριε, καί ὑψωθείς ἐν πνεύματι, εἰς σκηνάς ἀειζώους ἐσκήνωσας.

Χαρισμάτων ἐπλήσθης τοῦ Πνεύματος, καί τῆς πονηρίας ὑπέταξας πνεύματα, ὡς νουνεχῆς καί φρόνιμος, καί Θεῷ ὀλικῶς ἀνακείμενος.

᾿Απαθείας ἐμπρέπων ὑψώμασι, Πάτερ ᾿Ιωάννη καλύβη στενούμενος, καί πειρασμοῖς βαλλόμενος, ἐκαρτέρεις θεόθεν νευρούμενος.

Θεοτοκίον.

᾿Ισουργόν τῷ Τεκόντι καί σύνθρονον, Λόγον ἐκ γαστρὸς σου ᾿Αγνή ἐσωμάτωσας, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, τό ἡμέτερον ὄλον φορέσαντα.

Καταβασία. ᾿Εβόησέ σοι...

Κοντάκιον.

᾿Ηχος πλ.δ´. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τόν ἐν ἀσκήσει ὑπὲρ ἄνθρωπον βιώσαντα, καί νέαν τρίβον τῆς ἀσκήσεως ὠδέυσαντα, εὐφημήσωμεν ἐν ἄσμασιν ᾿Ιωάννην, τόν πατήσαντα ἐχθροῦ τά μηχανήματα, καί δοξάσαντα Θεόν τόν ἡμᾶς σώζοντα, τούτῳ κρίζοντες· Χαίροις, Πάτερ θεόσοφε.

᾿Ο Οἶκος.

᾿Αγγελος ἐν ἀνθρώποις, καί βροτός ἐν ᾿Αγγέλοις, ὠράθης ᾿Ιωάννη ἐν βίῳ· (ἐκ γ´.) καί γάρ ἡ ξένη σου βιοτή, προτρέπει τοὺς εὐθύφρονας μακάριε, σύν πᾶσι τοῖς ᾿Αγγέλοις τε, βοᾷν σοι μεθ' ἡμῶν τοιαῦτα·

Χαῖρε, ὁ χάριτος θείας πλήρης· χαῖρε, ὁ Πνεύματος πεπλησμένος.

Χαῖρε, εὐσεβῶν γεννητόρων ὁ ἔξοχος· χαῖρε, ἀσκητῶν καί ὁσίων ὁ μέγιστος.

Χαῖρε, ὅτι τρίβον ὠδεύσας τὴν εὐθεΐαν πρὸς Θεόν· χαῖρε, ὅτι βίον ἔζησας λίαν τόν ὀδυνηρόν.

Χαῖρε, ὁ ἀγιάσας σεαυτόν θείοις ἔργοις· χαῖρε, ὁ πλη-
σιάσας τῷ θεῷ τῇ ἀσκήσει.

Χαῖρε, Χριστοῦ τό θεῖον εἰκόνισμα· χαῖρε, ἡμῶν τό μέ-
γα θησαύρισμα.

Χαῖρε, δι' οὗ ὁ θεός ἐδοξάσθη· χαῖρε, δι' οὗ ὁ ἐχθρός
κατησχύνθη.

Χαίροις, Πάτερ θεόσοφε.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν .

Τό Συναξάριον τοῦ Μηναίου (ΙΕ' Ἰανουαρίου) καί τό·
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ
διὰ Χριστόν πτωχοῦ, ὅς καί Καλυβίτης ὠνομάσθη.

Στίχοι.

Ἄρνησίκοσμος παῖς λιπῶν γῆς καλύβην,

Ἐν οὐρανοῖς ἔπηξε καινήν καλύβην.

Πέμπτη Ἰωάννης δεκάτη καλύβην μετέπηξεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ θεός ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥοδή ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Στενήν προετίμησας, τῆς εὐρυχώρου, ὁδοῦ ἀξιάγαστε, καί
χαίρων ἐκαρτέρησας, πυλῶσι γονέων σου ὄνειδιζόμενος, καί κα-
τατρυχόμενος πολλαῖς, ἐν ἀσθενείαις θεομακάριστε.

Σαυτόν κατεκάλλυνας, ὠραιοτάταις, σοφέ ἀναβάσει, σαρκός
νεκρώσας φρόνημα· διό προσεχώρησας πρός τά οὐράνια, δήμοις
ἀριθμούμενος αἰεί, σεπτῶν Πατέρων ἀξιοθαύμαστε.

Ὁδοῦς πορευόμενος, τάς εἰσαγούσας, πρός θείαν κατάπαυ-
σιν, ἐξέκλινας τά βάραθρα, δαιμόνων μακάριε, θείᾳ σκεπόμενος,
χάριτι κραυγάζων τε· Ὁ ὢν, εὐλογημένος καί ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Ἕμνοῦμεν τόν τόκον σου, εὐλογημένη, δι' οὗ ἐλυτρώθημεν,
τῆς πάλαι κατακρίσεως, καί σέ μακαρίζομεν, θεομακάριστε, μό-
νην ἣν ἠγάπησεν ὁ ὢν, εὐλογημένος καί ὑπερένδοξος.

Καταβασία. Σέ τόν ἐν πυρί δροσίσαντα...

Ῥοδὴ η´. Τόν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Μὴ παλαιούμενον σαυτῶ, Ἰωάννη ἀρεταῖς πεποικιλμένον, ἐξυφαίνων χιτῶνα, περιβολὴν πενιχράν, ἐν εἶδει πτωχοῦ σύ ἐνδέδουσαι, τοῖς τῶν γεννητόρων, προσκαρτερῶν πυλῶσιν.

Ἄμεμπτος ἄλλος ὡς Ἰώβ, πρό θυρῶν κακοπαθεῖς ὡς ἐν κοπρίᾳ, ὑποφέρων ὄνειδη, τῶν οἰκετῶν σου σοφέ, λιμῶ τε καὶ δίφει πιεζόμενος· ὅθεν ἐκληρώσω, τὴν ἄνω βασιλείαν.

Κατηκολούθησας σαφῶς, ᾧ περ εἴληφας χερσίν Εὐαγγελίῳ· καὶ ἐπτώχευσας μάκαρ, πενθῶν ἐν ὅλῃ ζωῇ· καὶ πρᾶος γέγονας καὶ ἄνακος, καὶ τῆς βασιλείας, τῆς ἄνω κληρονόμος.

Ἄλλος ἐδείχθης Ἀβραάμ, τὴν Τριάδα ξεναγῶν τῇ σῆ καλύβῃ, ἀναβάσει θεῖαις, καὶ λογισμοῖς καθαροῖς, καὶ ἄκρα πτωχεῖα μακάριε, ταύτην θεραπεύων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥεῖθρον ἀέναον ἡμῖν, τοῖς προστρέχουσιν εἰς σέ Ἀγνή πηγάζεις· οὗ τὴν ἄφθονον χάριν, ἀπαρυόμενοι σοῦ, ὑμνοῦμεν τόν τόκον Πανάχραντε, καὶ ὑπερυφοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Ἀστέκτω πυρί ἐνωθέντες...

Ῥοδὴ θ´. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, ὁ Κύριος ἐκραύγαζες· τόν προστάτην τοῦ σκότους, ἐν τούτῳ τρέπομαι· τὰς φαντασιώδεις ἀπάτας, τὰς παρ' αὐτοῦ, οὐδόλως πτοοῦμαι, μόνον φανταζόμενος, κάλλος θεῖον καὶ ἀπρόσιτον.

Ὡς γῆ πίων Ὅσιε, ἡ σῆ καρδία δέδεκται, τόν οὐράνιον σπόρον, νοός ταῖς αὐλαξι, καὶ ἐκατοστεύοντα στάχυν, καρποφορεῖ, ἐκτρέφοντα πάντων, πιστῶς τῶν τιμώντων σε, τὰς ψυχὰς θεομακάριστε.

Συνῶν τῷ Δεσπότῃ σου, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν Ὅσιε, φανοτάταις λαμπάσι, καταυγαζόμενος, θεῖον φωτισμόν τοῖς ἐν πίστει, τὴν φωταυγῆ, τελοῦσί σου μνήμην, δοθῆναι ἰκέτευε, Ἰωάννη ἀξιόλαστο.

Ἠγίασε Κύριος, ἐκ μήτρας σε μακάριε, πρὸς αὐτόν τε πο-
ρείας, τάς σάς κατεύθυνεν· ὅθεν ἠριθμήθης Ὀσίοις, τοῖς εὐ-
σεβῶς, πεπολιτευμένοις· μεθ' ὧν τῆς θεώσεως, ἀπολαύεις πανα-
οίδιμε.

Θεοτοκίον.

Φωτός οἰκητήριον, ἡ μήτρα σου γεγένηται, δι' οὗ φῶς οἱ
ἐν σκότει, εἶδον καθήμενοι· ὅθεν σε φωναῖς ἀσιγήτοις, Μήτηρ
θεοῦ, ἀεὶ ἀνυμνοῦμεν, καὶ πόθῳ γεραίρομεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν.

Καταβασία. Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ.

Ἐξαποστειλάρια.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πτωχός ὡς ἄλλος Λάζαρος, προσεκαρτέρεις Ὅσιε, τῶν γεν-
νητόρων πυλῶσι, στενοχωρούμενος Πάτερ, μικρᾶ καλύβη πάνσοφε·
ἄλλ' εὔρες νῦν εὐρύχωρον, τὴν μετ' Ἀγγέλων σκήνωσιν, καὶ τῶν
Ἀγίων ἀπάντων, ἐν οὐρανοῖς Ἰωάννη.

Ἐτερον. Ὅμοιον.

Γονέων τὴν προσπάθειαν, λιπῶν καὶ πλοῦτον ῥέοντα, τόν
σὸν σταυρόν ἦρας Πάτερ, καὶ τῷ Χριστῷ Ἰωάννη, προθύμως ἠκο-
λούθησας· ἀσκητικῶς νεκρώσας δέ, τὰ πάθη πρὸς ἀπάθειαν, ἀνέ-
δραμες καὶ πρεσβεύεις, ὑπὲρ ἡμῶν θεοφόρε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Βουλῆς μεγάλης Ἀγγελον, τῆς τοῦ Πατρὸς γεγέννηκας,
Χριστόν Πανύμνητε Κόρη, τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· οὗ τόν Σταυ-
ρόν οἱ Ὅσιοι, καὶ Ἀσκηταὶ ἀράμενοι, ὀπίσω τούτου ἔδραμον·
μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει, ὑπὲρ ἡμῶν θεοτόκε.

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, σὺ ἀπὸ βρέφους Χριστῷ, τῷ θεῷ ἠκο-
λούθησας, μὴ προσχῶν τό σύνολον, γεννητόρων εὐγένειαν, Πατρί-
δος κάλλος, σαρκὸς εὐπάθειαν, καὶ ἡλικίας, μάκαρ τό ἄωρον, ἔ-

χων ἐν κόλποις σου, ἀεὶ φυλακτῆριον, τό τοῦ Χριστοῦ, θεῖον Εὐαγγέλιον, αὐτῷ προσήλωσαι.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, ἀνακαθάρας τόν νοῦν, τῇ μελέτῃ τῇ κρείττονι, τῷ θεῷ προσήγγισας, καί αὐτῷ εὐηρέστησας, ἐν τε νηστεία, καί μετριότητι, εὐχῇ τε στάσει, καί τῇ γυμνότητι, νηφαλιότητι, καί δακρύων χύσεσι, καί τῇ πολλῇ, μάκαρ καθαρότητι, τῆς διανοίας σου.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, προκατιδῶν νοερῶς, σοῦ τήν ἔξοδον εἴρηκας, τῇ καλῶς τεκούση σε, καί σαυτόν ἐφάνέρωσας, διά τοῦ θεοῦ, Εὐαγγελίου σου, ὃ εἶχες φίλτρον, καί κτῆμα ἴδιον ὅθεν ἀπέδωκας, σοῦ τό πνεῦμα Ὅσιε, πρὸς τόν θεόν, χαίρων τῇ ἐφέσει σου, καί ἀγαλλόμενος.

Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε, ὑπέρ ἡμῶν πρὸς θεόν, οὐ μή παύση δεόμενος, τῶν πιστῶς τιμώντων σου, τήν ἀγίαν μετάστασιν, καί σοῦ ἐχόντων, μέγα τεκμήριον, τό ἱερόν τε, νῦν Εὐαγγέλιον, καί τήν Εἰκόνα σου, θησαυρόν ὡς ἄσυλον, πολυτελεῖ, καί ὡς παραμύθιον, ἐν πάσαις θλίψεσιν.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἀσκητικῶν ἀγώνων σου τό ὕψος, τίς ἐξιχνιάσαι σου ἰσχύσει, Ἰωάννη Πάτερ Ὅσιε; σύ γάρ νέος ὢν τῷ σώματι, νέον εὖρες τρόπον τῆς ἀσκήσεως, ξένον τε καί ἀσυνήθη ὅθεν ἐν βραχεῖ τελειωθείς, χρόνους τούς μακρούς ἐπλήρωσας, κατὰ τόν προφήτην λέγω Σολομῶντα· τριετῆ γάρ ὑπηνεγκῶν ὀδύνην, ἐσαββάτισας ἐν οὐρανοῖς, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων, μεθ' ὧν πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν, Πάτερ ἀγιώτατε.

Καί νῦν... Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων σου, καί λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη καί Ἀπόλυσις.

Τυπικά καί ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, Ῥοδή γ' καί ς'.

Προκείμενον.

Ῥχος βαρύς. (Ψαλμός ρμθ').

Καυχῆσονται Ὅσιοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ῥσατε τῷ Κυρίῳ Ῥσμα καινόν.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρός Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τό Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε'. Στίχ. 22 - ς' 2).

Ἀδελφοί, ὁ καρπός τοῦ Πνεύματος ἐστίν ἀγάπη...

Ἀλληλούϊα. Ῥχος α'. (Ψαλμός ρια').

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τόν Κύριον.

Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τόν αἰῶνα.

Τό Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατά Λουκᾶν.

(Κεφ. ς'. Στίχ. 17 - 23).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπέ τόπου πεδινοῦ...

Μεγαλυνάρια.

Βίον νέον ζήσας ὀδυνηρόν, τούτοις τε ἀρχαίοις, ἀπαράμιλλον ἀσκηταῖς, μέγιστος ἐφάνης, ἐκπλήττων διανοίας, σῶ βίῳ εἰς αἰῶνας, μέινας ὑπόδειγμα.

Σῶ θανάτῳ Πάτερ ὄν ὁ Χριστός, προεῖπε κατ' ὄναρ, πλεῖστα θαύματα τῷ λαῷ, ἐτέλεις καί ἰάσεις, ὅτι τῇ σῆ κοιμήσει, χλωοί περιεπάτουν, τυφλοί ἀνέβλεπον.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...

